

DET KOOPERATIVE
FÆLLESFORBUND I DANMARK.

Axelborg.

København, den 10. September 1925.

Til Erhvervsministeret.

Under den 8. August d. A. har det høje Ministerium anmodet vort Forbund om en Udtalelse med Hensyn til vort Syn paa Valutaspørgsmaalet, derunder saavel Virkningerne af den i den senere Tid indtraadte Stigning i Kronekursen som Spørgsmaalet om en Fastlægning af vor Valutapolitik's videre Udvikling og Endemaal samt om, hvorledes Vanskelighederne ved Kronens endelige Fæstnelse bedst vil kunne afbødes.

Saaledes foranlediget skal Bestyrelsen udtale følgende:

Som Forholdene har udviklet sig, maa vi ønske Kronen bragt i Pari enten straks eller successivt efter en fast Plan.

Det er ikke afgørende hverken for Erhvervslivet eller Nationaløkonomien i sin Helhed, hvilken Kronekurs der er gældende, men en *fast* Kronekurs er en absolut Betingelse for sunde Tilstande indenfor Erhvervslivet.

Vi har den Opfattelse, at en saadan fast Kronekurs vil være lettest at opretholde ved Guldpariteten. Men for at holde Kursen indenfor Fasthedens Ramme vil udkræves et nøje Samarbejde mellem Staten og Nationalbanken, med Hjemmel for Regering og Bank til at kunne træffe de til enhver Tid nødvendige Foranstaltninger til Værn for Valutaen. Vi tror nemlig ikke, at Stabiliteten kan holdes ved de frie Kræfters Spil alene, saalænge unormale Tilstande hersker paa det internationale Pengemarked. En medvirkende Hovedsaarsag til de store økonomiske Svingninger indenfor dansk Erhvervsliv i de senere Aar var jo netop den pludselige Overgang i 1920—22 fra Krigsaarenes mere eller mindre bundne Tilstande til frie Forhold. Unormale Tilstande vil altid kræve ekstraordinære Forholdsregler, saafremt Balancen skal holdes. — At den pludselige Stigning i Kronekursen har forvoldt og, med Opgang til Parikurs, yderlig vil forvolde visse Vanskeligheder indenfor Produktion og Omsætning, er givet. Dette vil blandt andet give sig Udslag i Arbejdsløshed og betydelige Tab paa Varelagre, som igen bevirker at Prisfald ikke hurtigt nok følger Kronestigning. Ogsaa et finansielt Tryk vil følge saavel indenfor Erhvervslivet som Stat og Kommune derved, at løbende Gældsforpligtelser er stiftet under den lavere Kronekurs, men nu skal forrentes og afdrages med Kroner til højere Kurs.

I denne Forbindelse maa kræves, at Nationalbankens Diskonto yderlig nedsættes, hvilket forøvrigt forlængst burde være sket. Løbende Stats- og Kommune-gæld burde afvikles hurtig ved Hjælp af Formuebeskatning.

Men den absolut vigtigste af alle Foranstaltninger for at tilvejebringe Sundhed og Sikkerhed i Erhvervslivet, i Befolkningens Levevilkkaar og i Landets Natio-